



พระราชบัญญัติ  
จัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต  
พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

เป็นปีที่ ๖๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดภูเก็ต

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา  
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดภูเก็ต เรียกว่า “ศาลปกครองภูเก็ต”  
และจะเปิดทำการเมื่อใด ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔ ให้ศาลปกครองภูเก็ตมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต  
และจังหวัดระนอง

ในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลปกครองภูเก็ตตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๓ ให้ศาลปกครอง  
นครศรีธรรมราชมีเขตอำนาจตลอดถึงเขตศาลปกครองภูเก็ตด้วย

บรรดาคดีของเขตท้องที่จังหวัดที่ระบุในวรรคหนึ่ง ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลปกครองนครศรีธรรมราช  
ในวันเปิดทำการศาลปกครองฎีก์ตามมาตรา ๓ ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลปกครองนครศรีธรรมราช  
มาตรา ๕ ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ  
ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร  
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาค  
ขึ้นในจังหวัดภูเก็ต ให้มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดระนอง เพื่อประโยชน์แก่  
ประชาชน หน่วยงานทางปกครอง และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในท้องที่จังหวัดดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๙๘ วรรคหนึ่ง  
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ ประกอบ  
กับมาตรา ๘ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒  
บัญญัติว่า การจัดตั้งและการกำหนดเขตอำนาจของศาลปกครองในภูมิภาค ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ  
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้